

Ալեքսանդր Ճատուրյան

Վերջին անգամ ժպտաց արև . . .

Վերջին անգամ ժպտաց արև,
Եվ որպես կայծ չըքացավ.
Փչեց քամին. դողաց տերև.
Մայր-բնություն մերկացավ:

Տխրե՛ց երկինք... և յուր պայծառ
Դենքը պատեց սև քողով,
Սգա՛ց երկիր... և վշտահար՝
Ամռան ասաց՝ «գնա՛ս բարով»:

Գնա՛ց ամառն... Եվ գունաթափ
Աշնան մրոայլ կերպարանք
Մարդուն ազդեց ահ ու սարսափ,
Երկրից խլվեց շունչ ու կյանք...